

๔ ธันวาคม
“วันสิ่งแวดล้อมไทย”

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTER

เดือนธันวาคม ๒๕๖๒ ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓๖๕ ■ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๑๐, ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑-๗

<http://www.thethaibar.or.th>

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวายแด่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า ประจำปี ๒๕๖๒

นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์ นายกเนติบัณฑิตยสภา เป็นประธานในพิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวายแด่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า ประจำปี ๒๕๖๒ ณ ห้องพระ ชั้น ๒ อาคารเนติบัณฑิตยสภา เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ในการนี้กรรมการเนติบัณฑิตยสภา พนักงานเนติบัณฑิตยสภา และนักศึกษาสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ร่วมพิธีฯ ด้วย

เนื่องจากปก

ศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์*
วาสนา เกตุแห่ง**

๔ ธันวาคม วันสิ่งแวดล้อมไทย

วันสิ่งแวดล้อมไทย สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมีพระราชดำรัสพระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าถวายพระพร เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ใจความตอนหนึ่งกล่าวถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้..

“วันก่อนนี้เราพูดถึงปัญหาว่า เมืองไทยนี้อีกหน่อยจะแห้ง ไม่มีน้ำเหลือ จะต้องไปซื้อน้ำจากต่างประเทศ ซึ่งก็อาจเป็นไปได้ แต่เชื่อว่าจะไม่เป็นเช่นนั้น เพราะว่าถ้าคำนวณดูน้ำในประเทศไทยที่ไหลเวียนนั้นยังมีอยู่เพียงแต่ต้องบริหารให้ดี ถ้าบริหารให้ดีแล้ว มีเหลือเฟือ มีตัวเลขแล้วแต่ว่ายังไม่ได้ไปแยกแยะตัวเลขเหมือนที่ได้แยกแยะ

อ่านต่อหน้า ๔

* อัยการพิเศษฝ่าย สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ รักษาการในตำแหน่งรองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีอาชญากรรม, อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา, บรรณาธิการจุลสารชาวเนติบัณฑิตยสภา
** นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ เนติบัณฑิตยสภา

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา เดือน ธันวาคม ๒๕๖๒ ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓๖๕

สารบัญ

- ๒ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๓ สารบัญ รายชื่อผู้จัดทำ เนื่องจากปก
- ๔ เนื่องจากปก
- ๖ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ
- ๑๐ คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ
- ๑๒ เจาะฎีกาเด่น
- ๑๔ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
- ๑๕ บทความเรื่อง “คำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม (ตอนจบ)”
- ๒๐ ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วันเสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๑ ข้อ ๗ - ๑๐
- ๒๒ มุมข่าว
- ๒๓ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ ที่ปรึกษา นายชัยวัฒน์ เกตุปรัชชาสวัสดิ์ **ประธานฝ่ายอำนวยการ** นายสัตยา อรุณธาริ **รองประธานฝ่ายอำนวยการ** ● นายเกษม บุญยสมิต **ฝ่ายอำนวยการ** นายสุรพันธ์ ทิมกระจ่าง ● นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม ● นายมันเกียรติ ธนวิจิตรพันธ์ ● นางศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ ● นายพงศ์พิเชษฐ์ จันทพรกิจ ● นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกาจ **กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ** นางศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ **ผู้ช่วยบรรณาธิการ** ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง ● นายนิรันดร์ วุฒิววัฒน์ ● นายรังสิขัย บรรณกิจวิจารณ์ ● นายมนต์ชัย ชินินทรลีลา ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● นายอำนาจ เนตยสุภา ● นางสาวมาติกา ธนเดชากุล ● นายทีปกร โกมลพันธ์พร ● นางสาวลิตานันท์ ศรีวรรกร ● นายณิพนันท์ บุรณะเจริญรักษ์ ● นายนิธิวัฒน์ สิ้นเพ็ง ● นางปัฐมณ เดชเดโช ● นายไตรวิจิตร ผู้จินดา **ฝ่ายดำเนินการ** นางพรรณวริน แดงอ่อน ● นายสิทธิฤทธิ์ ไสวณณะ ● นางวาสนา เกตุแห่ง **การเงิน** นางกฤติญา โพธิ์งาม **กะเบียน จัดส่ง** นางสาววิศรดา สุขโสภี

บทความหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏในข่าวเนติบัณฑิตยสภาเป็นผลงานของผู้เขียนโดยเฉพาะ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

ตัวเลขของคาร์บอน น้ำนั้นนะ ในโลกมีมากแล้วที่ใช้จริง ๆ มันเป็นส่วนหนึ่งส่วนหมื่นของน้ำที่มีอยู่ อาจไม่ถึงก็ต้องบริหารให้ดีเท่านั้นเอง เดียวนี้ก็มีปัญหาเกี่ยวกับน้ำ น้ำนั้นจะต้องใช้ให้ดี คือ น้ำนั้นมีคุณอย่างที่เราใช้สำหรับบริโภค น้ำสำหรับการเกษตร น้ำสำหรับอุตสาหกรรมทั้งหมดนี้ต้องใช้น้ำที่ดี หมายความว่า น้ำที่สะอาด..”

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ดังกล่าวนับเป็นจุดเริ่มของการเคลื่อนไหวในการดำเนินงานเพื่อสิ่งแวดล้อมของทุกฝ่าย ทั้งหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนในการสนับสนุนกิจกรรมรณรงค์เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกันของประชาชนในการรักษาสิ่งแวดล้อม ดังนั้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (ชื่อในขณะนั้น) จึงได้นำเสนอความเห็นขอมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้วันที่ ๔ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันสิ่งแวดล้อมไทย เพื่อให้พสกนิกรชาวไทยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน และตระหนักถึงความสำคัญได้ร่วมกันผนึกกำลังในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ต่อไป และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกาศให้วันที่ ๔ ธันวาคมของทุกปีเป็น “วันสิ่งแวดล้อมไทย”

ต่อมา เมื่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีนโยบายจัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน หรือเครือข่าย ทสม. ขึ้นเป็นเครือข่ายจิตอาสาภาคประชาชนที่เป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ โดยเข้ามาร่วมดูแลร่วมดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในท้องถิ่น คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ประกาศให้วันที่ ๔ ธันวาคมของทุกปีเป็น “วันอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านแห่งชาติ” หรือ “วัน ทสม.แห่งชาติ” ด้วยอีกวาระหนึ่ง

ครั้นรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ทรงสืบสานพระราชปณิธานในพระราชบิดาที่มุ่งแก้ปัญหาความยากจน ส่งผลให้เกิดแนวทางแห่งความสมดุลระหว่างวิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อม ทรงทอดพระเนตรเห็นอย่างถ่องแท้ว่าสาเหตุของทุกปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทย รวมถึงความเสื่อมโทรมทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันเกิดขึ้นจากคน จึงทรงมุ่งเน้นแก้ปัญหาให้ถึงแก่นแท้ โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการสร้างคน สาเหตุทรัพยากรเสื่อมโทรมมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น มีการแย่งชิงทรัพยากรกัน การขยายตัวของเมือง พฤติกรรมการบริโภค ความยากจนและความเหลื่อมล้ำ พระองค์ท่านทรงสืบสานพระราชปณิธานของพระราชบิดาตามอบหมายให้องค์มนตรีพัฒนาต่อยอดโครงการพระราชดำริทั้งหมด พระองค์ท่านทรงโปรดฯ รับโครงการด้านการพัฒนาแหล่งน้ำไว้เป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐ โครงการ เป็นโครงการเกิดใหม่ ทรงเตรียมรับมือธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลง มอบหมายให้องค์มนตรีดูแลการบรรเทาและป้องกันภัยพิบัติ และให้เร่งดูแลประชาชนที่ได้รับเดือดร้อน ให้มีชีวิตดีขึ้นเร็วที่สุดต้องวางแผนเผชิญเหตุให้ดี อย่าให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน และน้อมนำแนวพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่ นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม มีพระราชดำรัสการศึกษาคือความมั่นคงของประเทศ การศึกษาต้องสร้างให้คนไทยมีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง เข้มแข็ง มีอาชีพ มีงานทำ เป็นพลเมืองที่ดี รัฐบาลรับทราบพระราชโองบาย ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีช่องทางถ่ายทอดองค์

ความรู้ให้ประชาชนอย่างไรเกี่ยวกับคุณค่าศาสตร์ พระราชา สถานการณ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรับมือภัยพิบัติธรรมชาติ การพัฒนา หลักสูตรการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ใน โครงการ CHULA MOOC เนื่องในวันสิ่งแวดล้อมโลก

และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ นี้ กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) โดยกรมส่งเสริม คุณภาพและสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมเนื่องใน วันสิ่งแวดล้อมไทย และวันอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๒ ภายใต้แนวคิด “ดูแลโลก เพื่อให้โลก...ดูแลเรา ตลอดไป” เพื่อน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพล อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ พระผู้ทรงเป็นบิดาแห่งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรณรงค์ให้ประชาชนเห็น คุณค่าและความสำคัญของการทำความดีในเรื่อง ของจิตอาสาตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระ วชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ อีกทั้งเป็นการ เสริมสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากทุก ภาคส่วน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ ขยะพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง รวมทั้งเพื่อยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคคล ชุมชน และองค์กรต้นแบบด้าน การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ ยังมีอีกหนึ่งกิจกรรมที่สำคัญ คือ การประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันของภาคีเครือข่ายภาค เอกชน ห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อมากกว่า ๗๐ บริษัท งดให้บริการถุงพลาสติกหูหิ้ว โดยจะเริ่มตั้งแต่

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ รวมทั้งร่วมกันรณรงค์สร้าง การรับรู้ให้ประชาชนเตรียมความพร้อม ซึ่งสืบเนื่องจาก การประชุมปรึกษาหารือร่วมกับ ๔๓ บริษัท เมื่อวันที่ ๖ กันยายนที่ผ่านมา ภายใต้การนำของนายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้ให้ความสำคัญและนำที่มรณงค์ อย่างเข้มข้น จริงจังและต่อเนื่อง ทั้งในห้างสรรพสินค้า และตลาดสด มากกว่า ๑๒ แห่ง ตลอดจนความร่วมมือ ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อ รณรงค์ร่วมกันทำความดี สร้างความยั่งยืนในการแก้ไข ปัญหาขยะพลาสติกและโฟม ซึ่งเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญของประเทศในเวลานี้ ทำให้ประชาชนมีความ ตื่นตัว และบางส่วนเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมลดใช้ ถุงพลาสติกกันมากขึ้น และให้ความร่วมมือดำเนินการ เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ก็จะช่วย ส่งผลให้ปริมาณขยะ และขยะพลาสติกของประเทศ ลดลงได้

แหล่งข้อมูล

- เว็บไซต์ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล (<https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/25025>)
- เว็บไซต์หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ (<https://www.thaipost.net/main/detail/51327> - -)
- เว็บไซต์สำนักข่าวสิ่งแวดล้อม | ชมรมนักข่าว สิ่งแวดล้อม โดยสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (<https://greennews.agency/?p=18247>)

(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒)

การใช้หนังสือคำประกันกับกรณีสัญญาที่คำประกันมีผลย้อนหลัง**

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ได้เวียนแจ้งกรณีการอนุมัติยกเว้นให้การเช่าหรือการจ้างที่ต้องกระทำต่อเนื่องไปในปีงบประมาณใหม่ แต่ไม่อาจลงนามในสัญญาได้ทันภายในวันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันแรกของปีงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ ให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันอื่นอันเป็นวันเริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือการจ้างจริงแล้วแต่กรณี และคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุได้แจ้งเวียนแบบหนังสือคำประกันเพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งในแบบหนังสือคำประกัน ข้อ ๒ กำหนดว่า “๒. หนังสือคำประกันนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ทำสัญญาจ้างดังกล่าวข้างต้น จนถึงวันที่ เดือน พ.ศ. (ระบุวันที่ครบกำหนดสัญญาพร้อมกับระยะเวลาการรับประกันความชำรุดบกพร่อง) และข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการรับประกันภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้” โดยในทางปฏิบัติหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการทำสัญญาเช่าหรือสัญญาจ้างให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันเริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือจ้างจริงตามหนังสือเวียนของคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐดังกล่าวข้างต้นหรือในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับการอนุมัติยกเว้นหรือผ่อนผันให้สัญญามีผลย้อนหลัง

ข้อหาหรือ

หน่วยงาน ก. จึงขอหารือว่าในกรณีที่หน่วยงานของ

รัฐได้ลงนามในสัญญาเช่าหรือจ้างให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่เริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือจ้างจริงในเงื่อนไขของแบบสัญญาคำประกันดังกล่าวข้างต้นจะมีผลย้อนหลัง ณ วันที่ลงนามในสัญญา หรือครอบคลุมย้อนหลังไปจนถึงวันที่เริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือจ้างจริง

คำวินิจฉัยของสำนักงานอัยการสูงสุด

การคำประกันเป็นการทำสัญญาที่ผู้คำประกันมีความรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียว การตีความให้ผู้คำประกันรับผิดชอบต้องเป็นไปโดยเคร่งครัด จะตีความไปในทางขยายความรับผิดชอบของผู้คำประกันให้เกินเลยไปกว่าข้อความที่ปรากฏชัดแจ้งในสัญญาคำประกันไม่ได้ และในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัยจะต้องตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้คำประกันในฐานะเป็นคู่กรณีฝ่ายซึ่งจะเป็นผู้ต้องเสียในมูลหนี้ นั้น ประกอบกับต้องตีความไปตามความประสงค์ในทางสุจริตโดยพิเคราะห์ถึงปกติประเพณีด้วย ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑^๑ และมาตรา ๓๖๘^๒ ดังนั้นหากในหนังสือคำประกันมิได้ระบุเป็นอย่างอื่น ก็ย่อมมีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ระบุในหนังสือคำประกันนั้น ส่วนในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะให้การคำประกันมีผลใช้บังคับย้อนหลังไปจนถึงวันที่เริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือจ้างจริง หรือให้ผู้คำประกันรับผิดชอบที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระบุในหนังสือคำประกัน ก็ควรที่จะให้ผู้คำประกันระบุข้อความดังกล่าวให้ชัดเจนลงในหนังสือคำประกันนั้น

* อัยการผู้เชี่ยวชาญ สำนักงานที่ปรึกษาอัยการสูงสุด

** ส่วนข้อหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษาอัยการสูงสุด เลขรับที่ ท.๙๒/๒๕๖๒

^๑ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัย ให้ตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่คู่กรณีฝ่ายซึ่งจะเป็นผู้ต้องเสียในมูลหนี้ นั้น

^๒ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๖๘ สัญญานั้นท่านให้ตีความไปตามความประสงค์ในทางสุจริต โดยพิเคราะห์ถึงปกติประเพณีด้วย

หมายเหตุ

๑. ในชั้นของการพิจารณาให้ความเห็นชอบเงื่อนไขในร่างสัญญาที่กำหนดให้สัญญาให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดเคยวินิจฉัยว่า กรณีหน่วยงานของรัฐประสงค์จะลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าโดยให้สัญญาให้มีผลใช้บังคับในวันที่เกิดขึ้นก่อนที่จะได้มีการลงนามสัญญาเมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติห้ามการดังกล่าวไว้ชัดแจ้งและการดังกล่าวมิได้ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หากเป็นความประสงค์ของคู่สัญญาและคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายเห็นว่าสามารถคิดคำนวณอัตราค่าไฟฟ้าระหว่างกันได้โดยไม่เป็นการพันวิสัยที่จะบังคับให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แล้ว หน่วยงานของรัฐย่อมสามารถลงนามสัญญาให้มีผลเป็นไปตามผลการเจรจาระหว่างคู่สัญญาได้ โดยผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการให้ความเห็นชอบในการทำร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดงกล่าว ย่อมเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดงกล่าว (คำวินิจฉัยข้อหารือสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักวนเลขรับที่ ท.๔/๒๕๖๒)

๒. ส่วนในชั้นลงนามสัญญานั้น หน่วยงานของรัฐสามารถทำสัญญาตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้มีผลย้อนหลังได้ ใน ๒ กรณี ดังนี้

๒.๑ กรณีการเช่าหรือการจ้างที่ต้องกระทำต่อเนื่องไปในปีงบประมาณใหม่ แต่ไม่อาจลงนามในสัญญาได้ทัน ตามหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ) ๐๕๐๕.๒/ว ๓๔๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐได้อนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

(๑) ให้การทำสัญญาเช่าหรือสัญญาจ้าง ที่หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีความจำเป็นต้องเช่าหรือจ้างต่อเนื่องไปในปีงบประมาณใหม่ ภายหลังจากสัญญาเดิมสิ้นสุดลงกับผู้ให้เช่าหรือผู้รับจ้างรายเดิมหรือรายใหม่แล้วแต่กรณี ซึ่งหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการจัดหาไว้แล้ว แต่ไม่สามารถลงนามในสัญญาได้ทันภายในวันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันอื่นอันเป็นวันเริ่มต้นของปีงบประมาณ หรือวันที่มีการเช่าหรือการจ้างจริง แล้วแต่กรณี

(๒) ในการดำเนินการจัดหาของหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ได้รับการอนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตาม (๑) ดังกล่าว จะต้องปรากฏว่า หน่วยงานของรัฐรู้ตัวผู้ให้เช่าหรือผู้รับจ้างที่จะลงนามเป็นคู่สัญญาและผู้มีอำนาจอนุมัติให้เช่าหรือจ้างจากรายที่จัดหาไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ เพียงแต่อยู่ในขั้นตอนที่ไม่อาจลงนามในสัญญาได้ทันภายในวันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันอื่นอันเป็นวันเริ่มต้นของปีงบประมาณของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

๒.๒ สำหรับกรณีอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ตามหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ) ๐๕๐๕.๒/ว ๓๔๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ ดังกล่าวข้างต้น หากหน่วยงานของรัฐประสงค์จะทำสัญญาให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังไปในวันก่อนที่จะมีการลงนามสัญญา หน่วยงานของรัฐจะต้องขออนุมัติยกเว้นหรือผ่อนผันให้การทำสัญญาดังกล่าวมีผลย้อนหลัง ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ (๔)^๓ และได้รับอนุมัติยกเว้นหรือผ่อนผันให้การทำสัญญาดังกล่าวมีผลย้อนหลังเป็นรายการกรณีก่อน

๓. สำหรับการทำสัญญาค้าประกันนั้น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๑^๔ ได้บัญญัติให้การ

^๓ พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุต่อคณะกรรมการนโยบาย
- (๒) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ตีความและวินิจฉัยปัญหาข้อหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ยกเว้นหรือผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ...

^๔ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๖๘๑ อันค้ำประกันนั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหนีอันสมบูรณ์

คำประกันอาจทำเพื่อเป็นประกันหนึ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือหนึ่งที่มีเงื่อนไขที่อาจเป็นผลได้จริง ซึ่งมีคำพิพากษาศาลฎีกาวินิจฉัยความรับผิดของผู้ค้ำประกันตามบทบัญญัติดังกล่าวไว้หลายกรณี เช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๔๒/๒๕๔๑ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยมีสาระสำคัญว่า จำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกันการทำงานของจำเลยที่ ๑ ไว้ต่อโจทก์ ซึ่งระบุไว้อย่างชัดเจนว่า จำเลยที่ ๒ ขอค้ำประกันจำเลยที่ ๑ ในการเข้าทำงานกับโจทก์ ถ้าจำเลยที่ ๑ กระทำด้วยประการใดให้โจทก์ได้รับความเสียหายและจำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์แล้ว จำเลยที่ ๒ ยินยอมรับผิดชอบใช้แทนแก่โจทก์จนครบ แม้สัญญาค้ำประกันดังกล่าวจะได้กระทำก่อนที่จำเลยที่ ๑ เข้าทำงานกับโจทก์ก็ตาม แต่ก็เป็นการประกันความรับผิดในหนี้ในลักษณะที่เป็นเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งหนี้นี้อาจเกิดขึ้นจริงหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๑ วรรคสอง เมื่อต่อมาหนี้นั้นได้เกิดขึ้นตามที่ตกลงค้ำประกันไว้ จำเลยที่ ๒ ก็ต้องรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันดังกล่าว (**คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๑๓๓/๒๕๕๐** วินิจฉัยในแนวเดียวกัน)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๙๐๙/๒๕๓๙ ตามสัญญาค้ำประกัน ข้อ ๒ ที่ว่า ผู้ค้ำประกันตกลงยอมรับผิดร่วมกับลูกจ้างเพื่อชดใช้ให้แก่บริษัท ในการที่บริษัทจะได้รับความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดอันอาจเกิดขึ้นจากการกระทำของลูกจ้างในการปฏิบัติตามหน้าที่การงานทั้งปวงนั้น เห็นได้ชัดว่าความเสียหายที่จำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกันดังกล่าวเป็นความเสียหายที่จะพึงเกิดขึ้นในอนาคต หากใช้ความเสียหายที่ได้เกิดขึ้นมาก่อนแล้วไม่ปรากฏว่าโจทก์จ้างจำเลยที่ ๑ เข้าทำงานเป็นลูกจ้างเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ และจำเลยที่ ๑ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานแก่โจทก์ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๖ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๓๗ แต่จำเลยที่ ๒ เข้าทำสัญญาค้ำประกันจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๗ หลังจากจำเลยที่ ๑ ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นแล้ว จำเลยที่ ๒ จึง

ไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันดังกล่าว ส่วนสัญญาค้ำประกัน ข้อ ๓ ที่ว่ากรณีที่บริษัทยังคงให้ลูกจ้างทำงานต่อไป แม้เมื่อลูกจ้างได้ทำผิดหน้าที่และเกิดความรับผิดขึ้นแล้วก็ตามก็ทำให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดตามสัญญาค้ำประกันไม่นั้นหมายความว่าถ้าจำเลยที่ ๑ ทำความเสียหายในระหว่างที่จำเลยที่ ๒ ค้ำประกันอยู่ แต่โจทก์ยังคงให้จำเลยที่ ๑ ทำงานต่อไปหรือไม่ได้บังคับเอาค่าเสียหาย จำเลยที่ ๒ ผู้ค้ำประกันก็ยังคงต้องรับผิดชอบต่อโจทก์อยู่ ยังไม่พ้นจากความรับผิด หากได้มีความหมายว่า จำเลยที่ ๒ จะต้อง รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายย้อนหลังไปถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นก่อนวันทำสัญญาค้ำประกันไม่

๔. ส่วนการค้ำประกันในกรณีสัญญาที่ค้ำประกันมีผลย้อนหลังนั้น ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ จึงเกิดปัญหาในการตีความว่าสัญญาค้ำประกันในกรณีดังกล่าวมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่สัญญาที่ค้ำประกันมีผลใช้บังคับหรือไม่ ประการใด

๕. คำวินิจฉัยข้อหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งวินิจฉัยเกี่ยวกับความรับผิดของผู้ค้ำประกันว่าต้องตีความโดยเคร่งครัด จะตีความไปในทางขยายความรับผิดของผู้ค้ำประกันให้เกินเลยไปกว่าข้อความที่ปรากฏชัดเจนในสัญญาค้ำประกันไม่ได้ นั้น สอดคล้องกับแนวคำวินิจฉัยของศาลฎีกาตาม**คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๓๗๔/๒๕๕๙** ซึ่งในกรณีดังกล่าวศาลฎีกาวินิจฉัยว่าจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกันการทำงานของจำเลยที่ ๑ ไว้ต่อโจทก์ โดยมีข้อความว่า เพื่อเป็นการค้ำประกันความเสียหายหรือความรับผิดที่จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกจ้างของโจทก์ได้ก่อให้เกิดขึ้นไม่ว่าโดยเจตนาหรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหาย หรือต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้ค้ำประกันขอให้สัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายทั้งหมดตามที่เสียหายจริงแทนลูกจ้างจนหมดสิ้นโดยไม่มีข้อโต้แย้งหรือยกข้อกฎหมายใด ๆ มากกล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้พ้นความรับผิดชอบ เช่นนี้ เป็นสัญญาค้ำประกันที่ไม่มีข้อความ

หนี้ในอนาคตหรือหนึ่งมีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ์ซึ่งหนี้ในอนาคตอาจเป็นผลได้จริงก็ประกันได้ แต่ต้องระบุวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้รายที่ค้ำประกัน ลักษณะของมูลหนี้ จำนวนเงินสูงสุดที่ค้ำประกัน และระยะเวลาในการก่อหนี้รายที่ค้ำประกัน เว้นแต่เป็นการค้ำประกันเพื่อกิจการเนื่องกันไปหลายคราวตามมาตรา ๖๙๙ จะไม่ระบุระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

สัญญาค้ำประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่ค้ำประกันไว้โดยชัดเจน และผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดเฉพาะหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น

หนี้อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่มีผลผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วยความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้นก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้ำประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เข้าทำสัญญาผูกพันตน

ชัดแจ้งให้จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันรับผิดชอบกรณีจำเลยที่ ๑ พันสภาพการเป็นลูกจ้างของโจทก์แล้วไปทำงานกับนายจ้างอื่นที่ประกอบกิจการค้าลักษณะอย่างเดียวกันหรือเป็นการแข่งขันกับโจทก์ภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่สัญญาจ้างสิ้นสุดลง จึงต้องตีความให้เป็นคุณแก่จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ต้องเสียในมูลหนี้ที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑ จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดในกรณีที่จำเลยที่ ๑ พันสภาพการเป็นลูกจ้างของโจทก์แล้วไปทำงานกับนายจ้างอื่นที่ประกอบกิจการค้าลักษณะอย่างเดียวกันหรือเป็นการแข่งขันกับโจทก์ภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่สัญญาจ้างสิ้นสุดลงต่อโจทก์

๖. กรณีที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยให้สัญญาค้ำประกันมีผลย้อนหลัง เช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๔๖/๒๕๔๒ วินิจฉัยกรณีที่จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายขายของโจทก์ได้เก็บเงินค่าสินค้าของโจทก์แล้วนำไปใช้ส่วนตัว ต่อมาจำเลยที่ ๑ ได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้เพื่อขอใช้คืนให้โจทก์ แต่จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ให้โจทก์เพียงบางส่วน จำเลยที่ ๒ เคยทำหนังสือค้ำประกันจำเลยที่ ๑ ต่อโจทก์ แต่หนังสือค้ำประกันดังกล่าวได้เขียน พ.ศ. ผิดพลาด และนำแบบพิมพ์ของบริษัท ก. มาใช้ ต่อมาวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๗ จำเลยที่ ๒ จึงได้ทำหนังสือค้ำประกันฉบับพิพาทให้โจทก์ใหม่แทนหนังสือค้ำประกันฉบับเดิม หนังสือค้ำประกันดังกล่าวนี้แม้จะทำขึ้นภายหลังวันที่จำเลยที่ ๑ ทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้โจทก์ไว้และมีได้มีข้อความระบุว่าให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่จำเลยที่ ๑ ทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้โจทก์ไว้ก็ตาม แต่หนังสือค้ำประกันฉบับพิพาทเป็นผลสืบเนื่องต่อจากหนังสือค้ำประกันฉบับเดิม ดังนั้นจึงถือได้ว่าหนังสือค้ำประกันฉบับพิพาทได้ค้ำประกันหนี้ตามหนังสือรับสภาพหนี้ที่จำเลยที่ ๑ ได้ทำไว้แก่โจทก์ด้วย จำเลยที่ ๒ จึงต้องร่วมรับผิดชอบในหนี้

ของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๑๕๔/๒๕๕๐ จำเลยที่ ๑ เป็นหนี้โจทก์ตามสัญญากู้เงิน ส่วนจำเลยที่ ๒ (กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำเลยที่ ๓) และจำเลยที่ ๓ (นิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด) มีความรับผิดชอบต่อโจทก์ในฐานะผู้ค้าประกันการกู้เงินดังกล่าว โดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ภายในวงเงินที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ค้ำประกันไว้^๕ ซึ่งตามหนังสือสัญญาค้ำประกันระบุว่า “นอกจากนี้ผู้ค้าประกันย่อมไม่พ้นจากความรับผิดเพราะเหตุธนาคารอาจกระทำการใด ๆ ไปเป็นเหตุให้ผู้ค้าประกันไม่อาจเข้ารับช่วงสิทธิได้ทั้งหมดหรือบางส่วนในสิทธิใด ๆ ก็ดี จำนวนก็ดี จำนวนก็ดี และบุริมสิทธิซึ่งลูกหนี้หรือบุคคลอื่นใดได้ให้ไว้แก่ธนาคารแต่ก่อนหรือในขณะที่หรือหลังจากวันทำสัญญาค้ำประกันนี้” และข้อตกลงดังกล่าวไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน มีผลผูกพันจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในฐานะคู่สัญญา

๗. สำหรับประเด็นวันที่มีผลใช้บังคับของหนังสือค้ำประกันตามคำวินิจฉัยข้อหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดดังกล่าวข้างต้น ปรากฏว่าข้อ ๒ ของแบบหนังสือค้ำประกันได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “หนังสือค้ำประกันมีผลใช้บังคับนับแต่ตั้งวันทำสัญญาจ้างดังกล่าวข้างต้น ...” ดังนั้น แม้มีการทำสัญญาจ้างให้มีผลย้อนหลัง แต่เมื่อหนังสือค้ำประกันมิได้มีข้อความระบุให้มีผลย้อนหลังด้วย ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอื่นใดที่จะแสดงให้เห็นว่า ผู้ค้าประกันตกลงยินยอมผูกพันตนเพื่อชำระหนี้ตามสัญญาเกิดขึ้นก่อนวันทำสัญญาค้ำประกัน^๖ จึงต้องตีความให้เป็นคุณแก่ผู้ค้าประกันซึ่งต้องเป็นผู้เสียในมูลหนี้ที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑ กรณีนี้ย่อมไม่อาจตีความได้ว่าเป็นการค้ำประกันซึ่งมีผลใช้บังคับย้อนหลังไปจนถึงวันที่สัญญาจ้างมีผลใช้บังคับ

^๕ แม้ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้ก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๑/๑ ใช้บังคับ (วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) แต่ผลของคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้ก็สอดคล้องกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตราดังกล่าว ซึ่งบัญญัติว่า

มาตรา ๖๘๑/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีผู้ค้าประกันซึ่งเป็นนิติบุคคลและยินยอมเข้าผูกพันตนเพื่อรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ในกรณีเช่นนั้นผู้ค้าประกันซึ่งเป็นนิติบุคคลนั้นย่อมไม่สิทธิติตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘๘ มาตรา ๖๘๙ และมาตรา ๖๙๐

^๖ เทียบเคียงกับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๔๖/๒๕๔๒

คำพิพากษากฎีกาที่น่าสนใจ

ชดทรัพย์

ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง*

ชดทรัพย์หรือร้องชดทรัพย์ เป็นบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้ว่า “ร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึด” เรื่องนี้แต่เดิมบัญญัติไว้ใน ป.วิ.พ. มาตรา ๒๘๘ ต่อมามีการแก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.พ. ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นมาตรา ๓๒๓ โดยมีสาระขั้นตอน และรายละเอียดในการร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์ของการร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินคงเป็นเช่นเดิม กล่าวคือ

๑. มีการบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

๒. จำเลยหรือลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สิน

๓. ทรัพย์สินนี้ได้ถูกเจ้าพนักงานบังคับคดียึดไว้

๔. ผู้ร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินต้องอยู่ภายใต้บังคับ ป.วิ.พ. มาตรา ๕๕ คือถูกโต้แย้งสิทธิหรือต้องใช้สิทธิทางศาล

การร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สิน หรือร้องชดทรัพย์ มีคำพิพากษากฎีกาที่น่าสนใจ ได้แก่ คำพิพากษากฎีกาที่ ๑๐๒๑/๒๕๖๑ สาระสำคัญมีดังนี้

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาถึงที่สุดให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวนหนึ่ง พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ และค่าทนายความ โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างในที่พิพาทเพื่อบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอว่า เมื่อปี ๒๕๔๐ ผู้ร้องซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่พิพาทจากนาง อ. แต่ผู้ร้องไม่มีคุณสมบัติที่จะกู้ยืมเงินจากธนาคาร จ. ได้ จึงขอให้จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นพี่ชายและนาง ว. ซึ่งเป็นพี่สาว กู้ยืมเงินจากธนาคาร จ. สาขาสงขลา แล้วให้จำเลยที่ ๒ และ นาง ว. จดทะเบียนรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่พิพาทและจดทะเบียนจำนองแก่ธนาคาร จ. แทนผู้ร้อง จำเลยที่ ๒ และนาง ว. ไม่เคยเข้าครอบครองและพักอาศัยในที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่พิพาท ผู้ร้องเป็นผู้ผ่อนชำระหนี้ให้แก่ธนาคาร จ. ด้วยตนเอง ขอให้มีคำสั่งปล่อยที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง

โจทก์ให้การว่า จำเลยที่ ๒ และนาง ว. ซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่พิพาทจากนาง อ. ด้วยตนเองไม่ได้ ชื้อแทนผู้ร้องเมื่อจำเลยที่ ๒ และนาง ว. จดทะเบียนรับโอนกรรมสิทธิ์มาแล้วให้ผู้ร้องและบริวารอยู่อาศัยและดูแลรักษาที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทแทนจำเลยที่ ๒ และนาง ว. มีชื่ออยู่ในโฉนดที่ดินที่พิพาท จึงเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ผู้ร้องไม่ได้ผ่อนชำระหนี้เนื่องจากเอกสารการชำระเงินเป็นการชำระในนามจำเลยที่ ๒ ทั้งสิ้น และไม่มีเอกสารใดแสดงว่าผู้ร้องเป็นผู้ชำระ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ปล่อยที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างคืนแก่ผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

* ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัย ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่า ผู้ร้องซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจากนาง อ. แต่ผู้ร้องให้จำเลยที่ ๒ และนาง ว. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์แทนและให้จำเลยที่ ๒ ซึ่งนาง ว. กู้ยืมเงินโดยจดทะเบียนจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทแก่ธนาคาร โดยผู้ร้องผ่อนชำระหนี้ให้แก่ธนาคารด้วยตนเอง

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ผู้ร้องมีสิทธิร้องขอให้ปล่อยที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทหรือไม่ โจทก์ฎีกาว่าการที่ผู้ร้องซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทมาจากนาง อ. แล้ว ใส่ชื่อจำเลยที่ ๒ และนาง ว. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ไว้แทน จากนั้นได้มอบหมายให้จำเลยที่ ๒ และนาง อ. เป็นตัวแทนไปกู้ยืมเงินจากธนาคาร โดยให้จำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทเป็นประกันนั้นถือเป็นการที่ผู้ร้องเป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อยอมให้จำเลยที่ ๒ และนาง ว. ซึ่งเป็นตัวแทนทำการออกหน้าเป็นตัวการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๐๖ ผู้ร้องในฐานะตัวการ จึงหาอาจจะทำให้เสื่อมเสียถึงสิทธิของโจทก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มีต่อจำเลยที่ ๒ และนาง ว. และโจทก์ ขวนขวายได้มาแต่ก่อนที่รู้ว่าจำเลยที่ ๒ และนาง เป็นตัวแทนนั้นได้ไม่ ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิมาร้องขอให้ปล่อยที่ดินพิพาท เห็นว่าสิทธิของโจทก์ ในการที่จะบังคับเอาจากทรัพย์สินของจำเลยทั้งสองในคดีนี้เป็นผลมาจากคำพิพากษาศาลชั้นต้น ที่พิพากษาถึงที่สุดให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์ ซึ่งในการบังคับเอาจากทรัพย์สินของจำเลยทั้งสองนั้นได้มีบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๘ (เดิม) บัญญัติให้บุคคลภายนอกที่อ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน

ที่ถูกเจ้าพนักงานบังคับคดียึดไว้สามารถร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดได้การที่ผู้ร้องซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทมาร้องขอให้ปล่อยที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทจึงเป็นการใช้สิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติไว้โจทก์จึงไม่อาจอ้างได้ว่าการกระทำของผู้ร้องทำให้เสื่อมเสียถึงสิทธิของโจทก์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๐๖ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษามานั้นต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

คดีหรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินถ้าเกิดก่อนแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังใช้บทบัญญัติเดิมใน มาตรา ๒๘๘ เช่นในคดีนี้เป็นผลมาจากคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่พิพากษาถึงที่สุดให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์ ซึ่งในการบังคับเอาจากทรัพย์สินของจำเลยทั้งสองนั้นได้มีบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๘ (เดิม) บัญญัติให้บุคคลภายนอกที่อ้างว่าจำเลยหรือลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินที่ถูกเจ้าพนักงานบังคับคดียึดไว้สามารถร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดได้ การที่ผู้ร้องซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทมาร้องขอให้ปล่อยที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทเป็นการใช้สิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ โจทก์ไม่อาจอ้างได้ว่าการกระทำของผู้ร้องทำให้เสื่อมเสียถึงสิทธิของโจทก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๐๖

รังสิชัย บรรณกจิวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนิทรลีลา**
นภสร วิจักษณบดี***
ชยา อัมพรกลิ่นแก้ว****
ศุภกร วิจักษณบดี****

การถอนคำร้องทุกข์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๘๓๒/๒๕๕๖

พนักงานอัยการจังหวัด ร.
นาย ร.

โจทก์
จำเลย

จำเลยกับพวกร่วมกันยกยอรถยนต์ของผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ให้เช่าซื้อ ขณะอยู่ในความครอบครองของผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้เช่าซื้อ เมื่อในขณะกระทำความผิดผู้เสียหายที่ ๒ เป็นผู้มิสิทธิครอบครองใช้ประโยชน์รถยนต์ที่เช่าซื้อดังกล่าว การกระทำของจำเลยกับพวกยอมทำให้ผู้เสียหายที่ ๒ ได้รับความเสียหายโดยตรง แม้ผู้เสียหายที่ ๒ จะไปแจ้งความร้องทุกข์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้เสียหายที่ ๒ แต่ก็ได้ฟ้องร้องทุกข์ในฐานะที่ผู้เสียหายที่ ๒ เป็นผู้เสียหายด้วยเช่นกัน ผู้เสียหายที่ ๒ จึงเป็นผู้เสียหายในคดีนี้ และยอมมีอำนาจในการถอนคำร้องทุกข์ เมื่อความผิดฐานยกยอทรัพย์เป็นความผิดต่อส่วนตัวและคดียังไม่ถึงที่สุด ผู้เสียหายขอถอนคำร้องทุกข์เสียเมื่อใดก็ได้ เมื่อปรากฏว่าก่อนศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกา ผู้เสียหายที่ ๒ ถอนคำร้องทุกข์ สิทธินาคืออาญามาฟ้องยอมระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๙ (๒)

มาตรา ๓๙ “สิทธิ นาคืออาญา มาฟ้องยอมระงับไปดังต่อไปนี้...

(๒) ในคดีความผิดต่อส่วนตัว เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย...”

ตามบทบัญญัติดังกล่าว ในคดีความผิดต่อส่วนตัว หากผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องยอมระงับไป ผลคือ พนักงานอัยการไม่สามารถดำเนินคดีในความผิดฐานนี้ต่อไปได้

๑. บุคคลที่อำนาจถอนคำร้องทุกข์

• ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒ (๗) กำหนดให้ผู้เสียหายเท่านั้นที่สามารถร้องทุกข์ได้ ดังนั้น ผู้เสียหายเท่านั้นจึงจะขอ

ถอนคำร้องทุกข์ได้ อย่างไรก็ตาม การถอนคำร้องทุกข์ของผู้เช่าซื้อนั้น ไม่ส่งผลต่อผู้ให้เช่าซื้อเนื่องจากสิทธิการดำเนินคดีอาญาเป็นสิทธิเฉพาะตัว ดังนั้น ในกรณีผู้เสียหายหลายคน ผู้เสียหายคนหนึ่งถอนคำร้องทุกข์ ก็ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายคนอื่นที่จะดำเนินคดีต่อ คำพิพากษาศาลฎีกา ๗๒๔๖/๒๕๕๓ แม้โจทก์ร่วมทั้งสี่ไม่ประสงค์จะเอาความผิดแก่จำเลยและภายหลังโจทก์ร่วมที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ได้ถอนคำร้องทุกข์จำเลยในความผิดฐานฉ้อโกง แต่โจทก์ร่วมที่ ๒ มิได้ร่วมเจรจาตกลงกับจำเลยด้วย และโจทก์ร่วมที่ ๒ มิได้แถลงว่าไม่ประสงค์จะเอาความผิดแก่จำเลยในความผิดฐานฉ้อโกงและมีได้ถอนคำร้องทุกข์จำเลย ดังนั้น สิทธิของโจทก์ที่จะ นำคดีอาญาตามความผิดฐานฉ้อโกงมาฟ้องจำเลย สำหรับโจทก์ร่วมที่ ๒ จึงยังไม่ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๒)

• ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ หากผู้เยาว์รู้ผิดชอบแล้ว ย่อมสามารถถอนคำร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๐๖๕๓/ ๒๕๕๔ การยื่นคำร้องทุกข์หรือคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์เมื่อผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ที่มีความรู้สึกผิดชอบดีแล้วก็มีสิทธิยื่นคำร้องทุกข์หรือคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์เองได้ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นอ้างได้ แม้คู่ความจะมีได้ยกขึ้นฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕

• ผู้แทนโดยชอบธรรมก็สามารถถอนคำร้องทุกข์แทนผู้เยาว์ได้ แต่จะถอนโดยขัดต่อความประสงค์ผู้เยาว์ไม่ได้ คำพิพากษาศาลฎีกา ๗๙๓/๒๕๕๗ ผู้เสียหายเบิกความว่า

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
** ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑.
*** ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
**** ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
***** นักศึกษากฎหมาย LL.M. Queen Mary University of London

ประสงค์ดำเนินคดีแก่จำเลย ความประสงค์ของผู้เสียหายที่แสดงออกจึงต้องการที่จะดำเนินคดีแก่จำเลยแม้ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ และบิดาสามารถถอนคำร้องทุกข์แทนได้ตามมาตรา ๑๒๖ ก็ตาม แต่จะถอนคำร้องทุกข์โดยฝืนความประสงค์ของผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้เยาว์หาได้ไม่ ดังนั้นการกระทำดังกล่าวหาไม่ผลทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องต้องระงับไปไม่

• ในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ สิทธิถอนคำร้องทุกข์ตกทอดแก่ทายาท คำสั่งศาลฎีกาที่ ๓๗๒/๒๕๕๙

๒. ถอนคำร้องทุกข์ได้แต่ใด

• การถอนคำร้องทุกข์ จะยื่นต่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาลก็ได้ เพราะการถอนคำร้องทุกข์เป็นสิทธิของผู้เสียหาย (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๘๕๒/๒๕๕๕) และแม้ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์กับพนักงานอัยการ ศาลก็ไม่จำเป็นต้องสอบถามผู้เสียหายอีกเพราะผู้เสียหายไม่ได้ขอถอนคำร้องทุกข์ต่อศาล (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๕๐๕/๒๕๕๒)

• แม้โจทก์ฟ้องจำเลยในความผิดต่อแผ่นดิน แต่ต่อมาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ฟังว่าจำเลยกระทำความผิดต่อส่วนตัว ตรีบาใดที่ไม่มีคำพิพากษาของศาลสูงเปลี่ยนแปลงว่าเป็นความผิดยอมความไม่ได้ ผู้เสียหายยอมถอนคำร้องทุกข์ได้เสมอ แต่ต้องถอนก่อนคดีถึงที่สุด (คำพิพากษาศาลฎีกา ๖๘๘๗/๒๕๕๗, ๖๘๘๘/๒๕๕๘, ๘๕๗๗/๒๕๕๑)

๓. ลักษณะของการถอนคำร้องทุกข์

• การถอนคำร้องทุกข์ที่จะทำให้สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องระงับตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๙ (๔) จะต้องเป็นการเด็ดขาดเพื่อไม่เอาผิดแก่จำเลยอีกต่อไป หากถอนคำร้องทุกข์เพื่อนำคดีมาฟ้องศาลเอง สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องจะไม่ระงับ (คำพิพากษาศาลฎีกา ๙๙๔/๒๕๔๓, ๑๗๙๒/๒๕๒๒, ๑๙๖๒/๒๕๐๖)

มีข้อสังเกตว่า ตามคำพิพากษาศาลฎีกาข้างต้นจะต้องเป็นกรณีที่ผู้เสียหายยังติดใจฟ้องดำเนินคดีอาญาแก่จำเลยด้วยตนเอง แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์เพราะจะไปดำเนินคดีแพ่งเอง เช่นนี้ย่อมถือว่าสิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องของผู้เสียหายระงับไป (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๗๙๐/๒๕๔๑)

• พฤติการณ์ของผู้เสียหายที่จะถือได้ว่าถอนคำร้องทุกข์แล้ว ผู้เสียหายเบิกความว่าไม่ติดใจเอาความกับจำเลย/ผู้เสียหายยื่นอุทธรณ์โดยมีคำร้องแนบท้ายว่าจำเลยได้ชดใช้ให้ผู้เสียหายแล้ว ผู้เสียหายจึงไม่ติดใจเอาความแก่จำเลย/ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้อง ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอถอนฟ้องว่าไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสาม ถือว่าผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์แล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกา ๘๔๖๓/๒๕๔๔, ๖๘๔๔/๒๕๕๕, ๓๖๘/๒๕๕๓) แต่การที่ผู้เสียหายบอกกับ

ตำรวจว่าไม่ติดใจเอาความ ยังไม่ถือว่าเป็นการถอนคำร้องทุกข์ (คำพิพากษาศาลฎีกา ๖๐๔๕/๒๕๓๑)

๔. ผลของการถอนคำร้องทุกข์

๑. การถอนคำร้องทุกข์ในคดีความผิดต่อส่วนตัว ทำให้สิทธิการดำเนินคดีอาญาระงับไป ดังนั้น

พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการ ต้องสั่งไม่ฟ้องศาล ถ้ามีการถอนคำร้องทุกข์ภายหลังโจทก์ยื่นฟ้องต่อศาล ศาลมีคำสั่งต้องจำหน่ายคดี แต่ถ้าก่อนโจทก์ยื่นฟ้องมีการถอนคำร้องทุกข์แล้ว สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตั้งแต่ก่อนฟ้อง อันแสดงว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องตั้งแต่นั้น ศาลจึงต้องมีคำพิพากษายกฟ้อง ไม่ใช่จำหน่ายคดี

๒. ในกรณีที่สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องระงับไปในศาลสูง คำพิพากษาของศาลล่างย่อมระงับ ไม่มีผลบังคับต่อไป (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๑๔๙๖/๒๕๕๗) จึงไม่จำเป็นที่ศาลสูงต้องพิพากษายกคำพิพากษาของศาลล่างอีก (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๓๗๔/๒๕๐๙)

๓. คำขอในส่วนแพ่งตกไป พนักงานอัยการจะขอให้คืนหรือใช้ราคาแทนผู้เสียหายตามมาตรา ๔๓ ไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๑๔๙๖/๒๕๕๗)

๔. ผู้เสียหายจะมายื่นคำร้องขอถอนคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ไม่ได้ เพราะเมื่อโจทก์ตกลงว่าจะไปถอนคำร้องทุกข์ ถือว่ามีผลเป็นการยอมความโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๙๗๗/๒๕๒๓, ๒๕๘๓/๒๕๕๑)

๕. แต่ถ้ามีข้อตกลงว่าผู้เสียหายจะถอนคำร้องทุกข์โดยมีเงื่อนไขต่อเมื่อจำเลยกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง จะถือเป็นการยอมความอันทำให้สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องระงับสำเร็จก็ต่อเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว เช่น ผู้เสียหายจะถอนคำร้องทุกข์โดยมีเงื่อนไขว่าจำเลยจะต้องชำระเงินตามที่ตกลงก่อน จะถือเป็นการยอมความต่อเมื่อจำเลยได้ชำระเงินตามที่ตกลงแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกา ๑๓๗๙/๒๕๕๐, ๓๐๑๙/๒๕๔๓) และแม้ผู้เสียหายไม่ยอมไปถอนคำร้องทุกข์ตามที่ตกลงก็ถือว่าเป็นการยอมความแล้ว (คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๖๘๑-๑๖๘๒/๒๕๕๕) แต่ถ้าไม่มีเงื่อนไขว่าจำเลยต้องชำระหนี้ผู้เสียหายก่อน แล้วผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ออกไปแล้ว แม้ต่อมาผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง ก็ถือว่าสิทธิการดำเนินคดีอาญาระงับไปแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกา ๔๘๔/๒๕๐๓)

• กรณีการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งมีทั้งบทที่เป็นความผิดต่อแผ่นดินและความผิดต่อส่วนตัว สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องระงับไปเฉพาะฐานความผิดต่อส่วนตัวเท่านั้น พนักงานอัยการยังมีอำนาจดำเนินคดีในความผิดต่อแผ่นดินต่อไป (คำพิพากษาศาลฎีกา ๖๕๕๐/๒๕๔๘)

ตัวอย่างข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายระดับเนติบัณฑิต

ข้อ ๑๐. คำถาม

ส่วนที่ ๑ จงแปลคำต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

1. Bill of exchange
2. Double jeopardy
3. Separation of powers
4. Complaint

ส่วนที่ ๒ จงแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

1. A mortgage is a contract whereby a person, called the mortgagor, assigns a property to another person, called the mortgagee, as security for the performance of an obligation, without delivering the property to the mortgagee.

2. Premeditated murder is punishable by death.

3. Separation of powers is a doctrine of constitutional law under which the three branches of government (executive, legislative, and judicial) are kept separate.

4. The Supreme Court is the highest court of justice, which has power to adjudicate cases under the law all over the country.

ส่วนที่ ๓ ให้อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

The agent shall not be liable for any delays or failures in performance resulting from acts beyond its reasonable control including, without limitation, acts of God, terrorist acts, interruptions or malfunction of computer facilities, or loss of data due to power failures or mechanical difficulties with information

storage or retrieval systems, labor difficulties, war, or civil unrest.

What is the name of this contract clause?

- a) Force majeure clause
- b) Governing law clause
- c) Confidentiality clause
- d) Assignment clause

จงคำตอบ

ส่วนที่ ๑

๑. ตัวแลกเปลี่ยน
๒. หลักบุคคลย่อมไม่ต้องการพิจารณาหรือรับโทษซ้ำสองในความผิดเดียวกัน
๓. การแบ่งแยกอำนาจ
๔. คำฟ้อง

ส่วนที่ ๒

๑. อันว่าจำนองนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่ง เรียกว่าผู้จำนอง เอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนอง เป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับจำนอง

๒. การฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อนมีโทษประหารชีวิต

๓. การแบ่งแยกอำนาจเป็นหลักการของกฎหมายรัฐธรรมนูญโดยภายใต้หลักการดังกล่าวอำนาจการปกครองสามด้าน ได้แก่ อำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการแยกต่างหากจากกัน

๔. ศาลฎีกาเป็นศาลยุติธรรมชั้นสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั่วประเทศตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ส่วนที่ ๓

- a) Force majeure clause

* รองเลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ตอนจบ)

มนต์ชัย ชินนทรสิลา*
สุจรยา สุจริตศรีชัยกุล**

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน

- “**ผู้สนับสนุน**” ต้องรับโทษเท่าตัวการ แต่โจทก์ต้องขอให้ลงโทษตามกฎหมายพิเศษมาด้วย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๔๗๔/๒๕๕๒, ๑๓๙๔/๒๕๕๒)
- **ฟ้องว่าเป็นตัวการ**ฐานพยายามส่งเฮโรอีนออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย แต่**ทางพิจารณาได้ความว่าเป็นผู้สนับสนุน**ฐานดังกล่าว เมื่อโจทก์ไม่ได้อ้าง พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖ (๑) มาในคำขอท้ายฟ้อง ย่อมถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษตาม พ.ร.บ. ดังกล่าว จึงลงโทษได้เพียงผู้สนับสนุนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๔๗๔/๒๕๕๒)
- **ตัวการ** ต้องร่วมรู้เห็น มีความเกี่ยวพันกัน หรือมีลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๗๐/๒๕๖๐, ๕๘๕๒/๒๕๕๙, ๓๒๓๗/๒๕๕๙, ๒๘๔๓/๒๕๕๙, ๑๖๒๕๑/๒๕๕๕, ๑๑๑๘๖/๒๕๕๕, ๘๕๕๒/๒๕๕๕, ๑๖๓๗/๒๕๕๓)

การเพิ่มโทษ ลดโทษ บวกโทษ นับโทษต่อ รอกการลงโทษ

- การ**คำนวณโทษจำคุก** หากรวมโทษจำคุกเป็นรายปีจะเป็นผลร้ายกว่าโทษจำคุกรายเดือน เพราะการกำหนดโทษจำคุก ๑๒ เดือน ย่อมมีกำหนดเท่ากับ ๓๖๐ วัน น้อยกว่าจำนวนวันตามปีปฏิทินที่อาจมีถึง ๓๖๕ วัน หรือ ๓๖๖ วัน สุดแล้วแต่ว่าจะเป็นปีอธิกสุรทินหรือปีจันทร์คติ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๕๕/๒๕๕๙)
- โจทก์**ต้องมีคำขอให้นับโทษต่อก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา** แต่ไม่ต้องบรรยายถึงผลคดีว่าศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยเพียงใด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๙๙/๒๕๕๗, ๔๔๖๑-๔๔๖๒/๒๕๕๔, ๑๔๐๘/๒๕๑๖, ๑๐๖๘/๒๕๒๙)
- คดีที่**ให้รวมการพิจารณา / แยกฟ้องเป็นคดีใหม่** โจทก์**ต้องมีคำขอให้นับโทษจำคุกต่อกันไว้ด้วย** มิฉะนั้น ศาลย่อมพิพากษาให้นับโทษจำเลยต่อจากโทษในคดีใหม่ไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๕๕/๒๕๕๒, ๑๖๔๓/๒๕๑๔)
- **นับโทษต่อจากโทษกักขังได้** เพราะกักขังเป็นโทษที่ลงแทนจำคุก (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๒๔/๒๕๕๕)
- **เรียงกระทงลงโทษเกินกว่า ๕๐ ปีไม่ได้** แต่บวกโทษที่รอแล้วเกิน ๕๐ ปีได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๓๕/๒๕๕๕)

- ศาลวางโทษ**จำคุกตลอดชีวิต** สามารถใช้ดุลพินิจนับโทษต่อได้ - ลงโทษปรับได้ แต่จะบวกโทษหรือเพิ่มโทษไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๐๖๑/๒๕๕๗, ๒๐๔๘/๒๕๓๒, ๒๒๒๙/๒๕๑๗, ๔๙๕๓/๒๕๕๕, ๕๑๒๔/๒๕๓๗, ๖๐๐/๒๕๑๕)
- ศาลที่**นำโทษมาบวกไม่มีอำนาจลดโทษ**ในคดีอื่นที่ศาลรอกการลงโทษจำคุกจำเลยไว้ในคดีก่อน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๖๑๓/๒๕๕๓)
- **นำโทษที่รอไว้ในคดีของศาลเยาวชนมาบวก**เข้ากับโทษในคดีหลังของศาลคดีอาญาได้ แต่หากคดีหลังศาลเปลี่ยนโทษจำคุกให้**ตัวไปฝึกอบรม** จะนำโทษจำคุกมาบวกไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๐๘/๒๕๐๙)
- ความผิดในคดีหลังจะต้องกระทำ**ภายในระยะเวลาระหว่างรอกการลงโทษ**ตามที่คดีก่อนกำหนดไว้ จึงจะบวกโทษได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๘๙๔/๒๕๕๙, ๒๑๑๕/๒๕๕๘, ๖๔๖๕/๒๕๕๗, ๕๓๗๗/๒๕๕๓, ๙๓๗๗/๒๕๓๙)
- “**บวกโทษ**” โจทก์ไม่ต้องบรรยายฟ้องหรือมีคำขอ ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองจากรายงานการสืบเสาะและพินิจหรือ**จำเลยแถลงรับ** หรือจาก**อุทธรณ์ของจำเลยเอง** (คดีก่อนถึงที่สุด) (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๖๔๕/๒๕๕๘, ๒๑๔๓/๒๕๕๕)
- จำเลยให้การว่า**รับสารภาพตามฟ้อง** ย่อมหมายรวมถึงการรับว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกตามที่โจทก์กล่าวหาขอให้**เพิ่มโทษด้วย** จึงต้องเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๒๑/๒๕๖๑)
- กรณีจำเลยให้การ**ปฏิเสธ** หรือ**ไม่ได้ให้การยอมรับ**ว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ หากโจทก์**ไม่ได้นำสืบแสดงพยานหลักฐาน**ในข้อที่ขอให้เพิ่มโทษ จึง**ไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยได้** (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๖๑/๒๕๕๐)
- กรณีที่โจทก์**บรรยายฟ้อง**ขอให้เพิ่มโทษ แต่**ไม่ได้ระบุในคำขอท้ายฟ้อง**ขอให้เพิ่มโทษตามกฎหมายใด หรืออ้าง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ฯ มาตรา ๙๗ แต่ไม่ได้ขอให้เพิ่มโทษตาม ป.อ. มาตรา ๙๒ หรือมิได้อ้าง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ฯ มาตรา ๙๗ ศาลเพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสามตาม ป.อ. มาตรา ๙๒ ซึ่งเป็นคุณกว่าได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๐๘๗/๒๕๕๙, ๕๓๒๐/๒๕๕๐, ๖๔๐๖/๒๕๔๙, ๔๑๓/๒๕๕๙, ๖๙๕๘/๒๕๔๖)
- ความผิด**หลายกระทง** ต้อง**ลดโทษ**รายกระทงก่อนแล้วจึงจะ**นำมารวมโทษ** ไม่ใช้รวมโทษทุกกระทงก่อนแล้วค่อยลดโทษ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๑๒๘/๒๕๕๖, ๑๘๗๔/

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑.

** ผู้ช่วยผู้พิพากษา รุ่นที่ ๗๐.

๒๕๕๓)

• การกระทำความผิดซ้ำตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฯ มิใช่จำเลยกระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ อันจะเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลยอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลังตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙๗ คงเพิ่มโทษได้เพียงหนึ่งในสามตาม ป.อ. มาตรา ๙๒ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๕๑๙/๒๕๖๑)

• คดีก่อนเป็นผู้ขับรถเสพเมทแอมเฟตามีนซึ่งลงโทษบทหนักตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก แต่ก็เพิ่มโทษในความผิดต่อ พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษด้วย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๘๒๙๗/๒๕๕๗)

• การเพิ่มโทษในกรณีเรียงกระทงลงโทษ จะต้องมีการเพิ่มโทษทุกกระทงความผิดก่อน มิใช่ต้องปรับบทมาตรา ๙๑ ก่อนแล้วจึงจะเพิ่มโทษ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๕๖๘/๒๕๕๖)

• กรณีที่ต้องเพิ่มโทษทั้งจำคุกและปรับ แต่หากไม่สามารถเพิ่มโทษจำคุกได้ (ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต/จำคุกเกิน ๕๐ ปี) ก็ต้องเพิ่มโทษปรับด้วย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๔๙/๒๕๕๑, ๓๙๘๐/๒๕๕๗)

• คดีระวางโทษประหารชีวิต ไม่อาจเพิ่มโทษได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๒๘๒/๒๕๕๕)

• ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลังไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษ ตาม ป.อ. มาตรา ๙๔ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๖๔/๒๕๕๙)

• ศาลลงโทษปรับอย่างเดียว จะเพิ่มโทษปรับไม่ได้ เนื่องจากการเพิ่มโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๒ จะเพิ่มโทษได้เฉพาะโทษจำคุกเท่านั้น และการเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๙๗ ศาลจะต้องพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก แต่หากในคดีหลังศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและปรับ หรือลงโทษจำคุกอย่างเดียว เป็นการพิพากษาลงโทษจำคุก ศาลย่อมเพิ่มโทษได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๔๕๑/๒๕๔๘)

• การลดโทษประหารชีวิตกึ่งหนึ่ง อาจลดเป็นโทษจำคุก ๒๕ ปี ถึง ๕๐ ปีก็ได้ เป็นดุลพินิจของศาล (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๔๗๗/๒๕๔๗)

• กรณีที่จำเลยเคยถูกพิพากษาลงโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนในคดีก่อน แล้วมากระทำความผิดในคดีหลังและโจทก์ขอให้เพิ่มโทษ หากศาลคดีหลังพิพากษาให้เพิ่มโทษก็อาจรอลงโทษอีกได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ (๒) (คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ ๔๕๖๐/๒๕๖๑, ๑๗๔๑๐/๒๕๖๐, ๕๖๐๒/๒๕๖๑, ๔๗๗๗/๒๕๖๑, ๓๘๒๘/๒๕๖๑, ๒๙๘๘๗/๒๕๖๑, ๑๓๕๔/๒๕๖๑, ๑๖๔๙๐/๒๕๖๐, ๑๖๒๘๖/๒๕๖๐, ๑๐๖๗/๒๕๖๐)

• คดีที่จะนำมาบวกโทษกับเพิ่มโทษจำเลยต้องเป็น

คดีที่ถึงที่สุด ก่อนที่คดีหลังจะมีคำพิพากษา (บวกโทษ - คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๒๗/๒๕๔๑, เพิ่มโทษ - ป.อ. มาตรา ๙๒, ๙๓) แต่คดีที่ขอให้นับโทษต่อ ไม่จำเป็นต้องเป็นคดีที่ถึงที่สุด เพียงแต่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๔๘/๒๕๓๒, ๒๒๒๙/๒๕๑๗)

การรับทรัพย์สินตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ

• คดีที่จำเลยให้การรับสารภาพ ต้องรับของกลางทั้งหมด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๒๖๑/๒๕๕๑, ๑๘๒๗/๒๕๕๑)

• โจทก์กล่าวในฟ้องว่ายึดยาเสพติดของกลางไว้ แม้จะมีได้ขอให้รับ ศาลก็มีอำนาจสั่งรับได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๐๗๒/๒๕๔๔)

• ศาลสั่งรับทรัพย์สินที่จำเลยได้มาโดยได้กระทำความผิดได้ก็ต่อเมื่อมีการกระทำความผิดนั้น และโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดนั้นด้วย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๖๐๒/๒๕๕๓ (ประชุมใหญ่), ๖๒๖๑/๒๕๕๑, ๔๐๖๔/๒๕๕๖, ๗๑๔/๒๕๕๒)

• กรณีมิใช่เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่จำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิดตามฟ้องโดยตรง และไม่ใช้ทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ หรือได้มาโดยได้กระทำความผิด จึงไม่อาจรับ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๙๖/๒๕๖๑, ๘๓๓๗/๒๕๕๙, ๕๖๙๘/๒๕๕๕, ๓๙๓๗/๒๕๕๔, ๓๐๔๔/๒๕๕๓, ๑๑๓๐/๒๕๕๓, ๘๓๔๓/๒๕๔๙, ๙๒๒๑/๒๕๔๗)

การรับทรัพย์สินตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

• การขอให้รับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สามารถยื่นไปพร้อมกับคำฟ้องในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาหรือภายในเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ศาลชั้นต้นพิพากษา แต่ต้องแสดงเหตุอันสมควรว่าไม่สามารถยื่นคำร้องได้ก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา หรือเป็นกรณีที่พบว่ามิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพิ่มอีก ทั้งนี้ จะยื่นได้ศาลจะต้องไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง หากคดีหลักศาลยกฟ้อง (แม้แต่กรณียกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย) ก็ไม่สามารถรับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้ ตามมาตรา ๓๒ ดังนั้น การขอรับทรัพย์สินตามมาตรา ๒๗ จึงจำต้องร้องขอผลคดีหลักก่อน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๑๘/๒๕๖๑, ๖๓๗๖/๒๕๕๗, ๖๓๗๖/๒๕๕๗, ๙๕๒๒/๒๕๔๔) คำคัดค้านคำร้องขอให้รับทรัพย์สินฯ ยื่นได้ก่อนคดีถึงที่สุด (มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง)

• การขอให้รับทรัพย์สินที่เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องจักรกลหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สามารถยื่นคำร้องไปพร้อมกับคำฟ้องในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือยื่นในเวลาใด ๆ หลังจากยื่นฟ้องในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (แม้หลังจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคดีถึงที่สุดแล้วก็ได้) แม้คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศาลจะพิพากษายกฟ้องหรือ

ไม่มีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาที่ยื่นคำร้องได้ เพราะมาตรา ๓๐ บัญญัติให้รับขงกลางเสียทั้งสิ้น (ทำนองเดียวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๒) ดังนั้น การขอรับทรัพย์สินตามมาตรา ๓๐ จึงไม่จำเป็นต้องรอฟังผลคดีหลักเสียก่อน โดยคำคัดค้านคำร้องขอให้รับทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด ยื่นได้ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง (มาตรา ๓๐ วรรคสอง) ถ้ายื่นคำคัดค้านเข้ามาภายหลังจากศาลชั้นต้นมีคำสั่ง จึงชอบที่จะมีคำสั่งยกคำคัดค้านได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๘๕/๒๕๔๙) และเมื่อยังไม่ได้ยื่นคำร้องขอคัดค้านเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งในกระบวนการที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง จึงอุทธรณ์ฎีกาเนื้อหาแห่งคดีไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๑๗/๒๕๔๓)

- คดีขอให้รับทรัพย์สิน ศาลต้องสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลาย ในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๔๔/๒๕๕๑)

- คดีขอรับทรัพย์สินไม่ใช่การพิจารณาคดีอาญาที่จะต้องมีการพิจารณาและสืบพยานในศาลโดยเปิดเผยต่อหน้าผู้คัดค้าน/จำเลย (คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ ๑๗๓๘/๒๕๖๐)

- คดีมาตรการรับทรัพย์สิน ศาลไม่ต้องตั้งหมายขอแรงให้ผู้คัดค้าน เนื่องจากการรับทรัพย์สินมีโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตามที่ระบุไว้ใน ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง จึงไม่สามารถนำบทบัญญัติดังกล่าวมาเทียบเคียงเพื่อจ่ายเงินรางวัลแทนความให้แก่ผู้ขอรับเงินรางวัลแทนความในคดีซึ่งผู้ร้องขอให้รับทรัพย์สินของผู้คัดค้านได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๘๔๐/๒๕๕๕, ๒๖๑๗/๒๕๔๓)

- ภาระการพิสูจน์หรือหน้าที่นำสืบในคดีมาตรการรับทรัพย์สิน ตกอยู่กับผู้คัดค้านตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๐๕/๒๕๕๐, ๖๔๙๓/๒๕๔๔, ๖๐๘๙/๒๕๔๔, ๕๗๑๓/๒๕๔๔, ๘๘๔๔/๒๕๕๓, ๘๘๔๔/๒๕๕๓)

- มาตรการรับทรัพย์สินเป็นกฎหมายพิเศษ แม้จำเลยในคดีหลักตายก็ดำเนินการต่อไปได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๐๒๘/๒๕๕๗)

- คดีก่อนเคยขอให้รับทรัพย์สินตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ แล้วแต่ศาลไม่รับ ก็สามารถขอให้รับตาม พ.ร.บ. มาตรการฯ ได้ไม่เป็นการฟ้องซ้ำหรือร้องซ้ำ เนื่องจากปัญหาที่ต้องวินิจฉัยในคดีอาญาดังกล่าวและคดีตามคำร้องขอให้รับทรัพย์สินตาม พ.ร.บ. มาตรการฯ แตกต่างกัน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๘๑๔/๒๕๔๘)

ข้อสังเกตอื่นที่น่าสนใจ

- แจกจ่ายเมทแอมเฟตามีนเพื่อล้อมวงกันเสพ ถือว่าเป็นการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๔๒๖/๒๕๖๐ (ประชุมใหญ่), ๒๖๙๙/๒๕๖๐, ๕๘๓๔/๒๕๕๙)

- คำว่า “จำหน่าย” ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษฯ

หมายถึง การจำหน่ายให้แก่บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน ดังนั้น การส่งมอบเมทแอมเฟตามีนให้ผู้ร่วมกระทำความผิด ไม่ใช่การจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๕๗๘/๒๕๕๓, ๗๔๗๑/๒๕๕๑)

- การคำนวณหาปริมาณสารบริสุทธิ์ของยาเสพติดสามารถคิดคำนวณเทียบอัตราส่วนหาสารบริสุทธิ์จากปริมาณมากไปหาน้อยได้ แต่ไม่สามารถคำนวณหาสารบริสุทธิ์จากน้อยไปหามากได้เพราะจะเป็นผลร้ายแก่จำเลย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๙๒/๒๕๕๙, ๑๐๘๙/๒๕๕๙, ๑๑๕๑๖/๒๕๕๕, ๙๙๒๓/๒๕๕๕)

- คดีเกี่ยวพันกันซึ่งโจทก์สามารถฟ้องจำเลยมาเป็นคดีเดียวกันได้ แต่โจทก์กลับแยกฟ้องมาเป็น ๒ คดี จะลงโทษจำคุกจำเลยเกินกว่า ๕๐ ปีไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๑๓๖/๒๕๕๖)

- ความผิดฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีนขณะขับรถ ตาม พ.ร.บ. จราจรทางบกฯ มาตรา ๑๕๗/๑ บังคับให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาต แม้โจทก์จะไม่ได้มีคำขอมาก็ตาม แต่ความปรากฏในฟ้อง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๓๘/๒๕๕๓)

- การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการบังคับให้อยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มิฉะนั้น โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๐๗๕/๒๕๕๙, ๒๖๖๕/๒๕๕๙, ๑๔๘๓๗/๒๕๕๘, ๙๗๔๓/๒๕๕๖)

- ผู้ขายและผู้ซื้อตกลงร่วมกันที่จะขายและจะซื้อยาเสพติด เป็นความผิดฐานสมคบกันได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๑๒/๒๕๔๓)

- กระทำความผิดฐานพยายามตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ต้องระวางโทษเท่ากับความผิดสำเร็จ แต่ต้องอ้างมาตรา ๗ ดังกล่าวมาในคำขอท้ายฟ้องด้วย มิฉะนั้นถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๘๕๑/๒๕๕๙)

- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นที่จะต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ ไม่ใช่ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐ โจทก์ต้องอ้างให้ถูกต้อง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๕๘๙/๒๕๖๑, ๑๔๖๖๐/๒๕๕๕, ๒๘๐๖/๒๕๕๔)

- ฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งมีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต อายุความย่อมต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีอายุความตามหมายจับ ๓๐ ปี (คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ ๑๔๗๙๕/๒๕๖๐)

- กรณีรับฝาก ฝากส่งหรือล่าเสียงยาเสพติดให้โทษ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๙๗/๒๕๕๘, ๕๘๐๘/๒๕๕๓, ๙๔๗๔/๒๕๕๒, ๔๑๗๔/๒๕๕๙, ๑๔๗๒/๒๕๕๔, ๙๓/๒๕๕๓ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ ๔๔๖๔/๒๕๖๑, ๑๕๖๐/๒๕๖๑, ๒๐๐๗๕/๒๕๕๗)

ข้อสอบพร้อมรศคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ
ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐
วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
วันเสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๑

คำถาม ๑๐ ข้อรวม ๑๐๐ คะแนน เวลาตอบ ๔ ชั่วโมง ๑๐ นาที (๑๔.๐๐ - ๑๘.๑๐ นาฬิกา)
ให้ยกเหตุผลประกอบคำตอบด้วย

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ข้อ ๗ นายเรืองมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดลำพูน
ขับริยยนต์ชนนายขุนที่จังหวัดน่าน เป็นเหตุให้นายขุน
ได้รับบาดเจ็บต้องเสียเงินค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน
จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อนายขุนเดินทางกลับ
ภูมิลำเนาของตนที่จังหวัดสุโขทัย จึงได้ติดต่อกับบริษัท
คุ้มครองประกันภัย จำกัด (มหาชน) สาขาจังหวัดสุโขทัย
เพื่อเรียกร้องให้บริษัท คุ้มครองประกันภัย จำกัด
(มหาชน) ผู้รับประกันภัยรถยนต์ของนายเรืองชำระ
ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตน ต่อมานายเรืองได้ทำหนังสือ
รับสภาพหนี้ให้แก่นายขุนที่บริษัท คุ้มครองประกันภัย
จำกัด (มหาชน) สาขาจังหวัดเชียงใหม่ หลังจากนั้น
นายเรืองและบริษัท คุ้มครองประกันภัย จำกัด (มหาชน)
ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี ปฏิเสธ
ไม่ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายขุน

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) นายขุนจะฟ้องนายเรืองและบริษัท คุ้มครอง
ประกันภัย จำกัด (มหาชน) เป็นคดีละเมิด ให้ร่วมกัน
ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนต่อศาลจังหวัดใด
ได้บ้าง

(ข) ศาลจังหวัดใดที่เกี่ยวข้องในคดีนี้ไม่มีเขต
อำนาจ

รศคำตอบข้อ ๗

(ก) นายขุนสามารถฟ้องนายเรืองและบริษัท
คุ้มครองประกันภัย จำกัด (มหาชน) เป็นคดีละเมิดให้
ร่วมกันชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนต่อศาลที่จำเลย
มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่มูลคดีเกิดขึ้น
ในเขตศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา ๔ (๑) นายขุนจึงสามารถฟ้องคดีต่อศาลจังหวัด

ลำพูนซึ่งเป็นศาลที่นายเรืองมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตได้
และสามารถฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นศาล
ที่สำนักงานใหญ่ของบริษัท คุ้มครองประกันภัย จำกัด
(มหาชน) ตั้งอยู่ในเขต อันเป็นภูมิลำเนาของนิติบุคคล
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘ ได้
รวมทั้งสามารถฟ้องคดีที่ศาลจังหวัดน่านซึ่งเป็นศาลที่
มูลคดีละเมิดเกิดขึ้นในเขตได้ด้วย นอกจากนี้ การที่นาย
เรืองทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้แก่นายขุนที่สำนักงาน
สาขาของบริษัท คุ้มครองประกันภัย จำกัด (มหาชน)
ที่จังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นการรับสภาพหนี้ในหนี้ละเมิด
ซึ่งไม่ทำให้หนี้ละเมิดระงับไป สถานที่ทำหนังสือรับ
สภาพหนี้จึงเป็นสถานที่เกิดมูลคดีอีกแห่งหนึ่ง นายขุน
จึงสามารถฟ้องนายเรืองและบริษัท คุ้มครองประกันภัย
จำกัด (มหาชน) เป็นคดีละเมิด ให้ร่วมกันชำระ
ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่โดย
อ้างหนังสือรับสภาพหนี้เป็นหลักฐานในการฟ้องคดีได้
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา (๔)
๑ เมื่อกรณีนี้นายขุนสามารถเสนอคำฟ้องต่อศาลได้สอง
ศาลขึ้นไป เพราะภูมิลำเนาของบุคคล สถานที่ที่เกิดมูล
คดี หรือมีข้อหาหลายข้อ และมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้อง
กัน นายขุนจึงสามารถฟ้องนายเรืองและบริษัท คุ้มครอง
ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ต่อศาลจังหวัดลำพูน
ศาลจังหวัดนนทบุรี ศาลจังหวัดน่าน หรือศาลจังหวัด
เชียงใหม่ ศาลใดศาลหนึ่งก็ได้ตามมาตรา ๕

(ข) แม้บริษัท คุ้มครองประกันภัย จำกัด (มหาชน)
สาขาจังหวัดสุโขทัย จะเป็นสาขาหนึ่งของบริษัท คุ้มครอง
ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้รับประกันภัยรถยนต์
ของนายเรืองก็ตาม แต่ไม่ปรากฏว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับ
การรับประกันภัยรถยนต์ของนายเรือง คงได้ความเพียงว่า
นายขุนได้ไปติดต่อกับบริษัท คุ้มครองประกันภัย จำกัด
(มหาชน) สาขาจังหวัดสุโขทัย ชำระค่าสินไหมทดแทน

ให้แก่ตนเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังเกิดเหตุ
ละเมิดแล้ว กรณียังถือไม่ได้ว่าถิ่นอันเป็นที่ตั้งของบริษัท
สุ่มเสี่ยงประกันภัย จำกัด (มหาชน) สาขาจังหวัดสุโขทัย
เป็นภูมิลำเนาของบริษัท สุ่มเสี่ยงประกันภัย จำกัด
(มหาชน) ในส่วนกิจการอันได้กระทำเกี่ยวกับการ
ประกันภัยรถยนต์ของนายเรื่องตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๙ ศาลจังหวัดสุโขทัยจึงไม่มี
เขตอำนาจเหนือคดีที่นายขุนจะฟ้องนายเรื่องและ
บริษัท สุ่มเสี่ยงประกันภัย จำกัด (มหาชน) ให้ร่วมกัน
ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนในกรณีนี้ได้ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๔ (๑)

ข้อ ๘ โจทก์ฟ้องจำเลยให้รับผิดชอบตามสัญญาฝาก
ทรัพย์สิน โดยกล่าวอ้างว่าจำเลยรับฝากเก็บข้าวเปลือกไว้
ในคลังสินค้าของจำเลยโดยมีใบสำเนา แต่จำเลยไม่ใช้
ความระมัดระวังและมีมือเพื่อสงวนรักษาสินค้าข้าว
เปลือกของโจทก์ดังเช่นวิญญูชนพึงกระทำ เป็นเหตุให้
ข้าวเปลือกของโจทก์เสียหาย เสื่อมสภาพ เพราะเหตุ
หลังคาค้างสินค้ำรั่ว ข้าวเปลือกที่เก็บอยู่ถูกน้ำฝน
เสียหายบางส่วน จำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย
แก่โจทก์เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลย
ให้การและฟ้องแย้งว่า จำเลยรับฝากเก็บข้าวเปลือกของ
โจทก์ตามฟ้องจริงโดยดูแลคลังสินค้าและข้าวเปลือก
เป็นอย่างดี แต่เหตุที่ข้าวเปลือกเสียหายบางส่วนเพราะ
เกิดเหตุพายุฝนพัดหลังคาค้างสินค้ำเสียหาย อันเป็น
เหตุสุดวิสัยเกินกว่าที่จำเลยจะป้องกันได้ จำเลยจึงไม่
ต้องรับผิด อีกทั้งหลังจากฝากข้าวเปลือกแล้ว โจทก์ได้
สลักหลังใบประทวนสินค้าและทำสัญญาจำนำข้าว
เปลือกในคลังสินค้ำดังกล่าวไว้กับจำเลยเป็นเงิน
๘๐๐,๐๐๐ บาท กับดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ซึ่งโจทก์
รับเงินไปครบถ้วนแล้ว ขณะฟ้องคดีโจทก์ยังไม่ได้ชำระ
เงินต้นและดอกเบี้ยแก่จำเลย และหนี้ถึงกำหนดชำระ
แล้ว จำเลยจึงฟ้องแย้งในคำให้การให้โจทก์ชำระเงิน
จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยตามสัญญาจำนำ
แก่จำเลย และโจทก์ยื่นคำให้การแก้ฟ้องแย้งว่าได้
ทำสัญญาจำนำกับจำเลยจริง

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) ศาลจะรับฟ้องแย้งของจำเลยไว้พิจารณาได้

หรือไม่

(ข) หากจำเลยไม่ฟ้องแย้ง จะขอหักกลบลบหนี้
ไว้ในคำให้การได้หรือไม่ และต้องเสียค่าขึ้นศาลหรือไม่

รับคำตอบข้อ ๘

(ก) แม้ทรัพย์สินที่ฝากและทรัพย์สินที่จำนำจะเป็น
ทรัพย์สินรายเดียวกัน แต่มูลเหตุที่ใช้สิทธิเรียกร้องเพื่อให้
รับผิดชอบตามคำฟ้องและฟ้องแย้ง ทั้งโจทก์และจำเลยต่าง
อาศัยมูลเหตุของสัญญาต่างกัน กล่าวคือโจทก์อาศัยมูล
เหตุของสัญญาฝากทรัพย์สิน ส่วนจำเลยอาศัยมูลเหตุของ
สัญญาจำนำ ฟ้องแย้งเกี่ยวกับเรื่องโจทก์ผิดสัญญาจำนำ
จึงเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิมซึ่งเป็นเรื่องความรับ
ผิดของจำเลยผู้รับฝากทรัพย์สิน ทั้งฟ้องแย้งเกี่ยวกับจำนำ
เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังจากการฝากทรัพย์สินแล้ว จึงไม่
เกี่ยวพันกัน ฟ้องแย้งของจำเลยจึงไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิม
พอที่จะรวมพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๗
วรรคสาม และมาตรา ๑๗๘ วรรคท้าย ศาลจะรับฟ้อง
แย้งของจำเลยไว้พิจารณาไม่ได้

(ข) นอกจากจำเลยจะให้การปฏิเสธแล้ว จำเลย
ย่อมมีสิทธิขอหักกลบลบหนี้ในคำให้การได้หากหนี้หนี้
มีวัตถุประสงค์เดียวกัน หนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และ
มิใช่หนี้ที่มีข้อต่อสู้อยู่ โดยหนี้ที่ขอหักกลบลบหนี้หนี้
ไม่จำต้องเกี่ยวกับฟ้องเดิม เมื่อปรากฏว่าหนี้จำนวน
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยที่โจทก์เรียกร้อง
และหนี้จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยที่จำเลย
กล่าวอ้าง เป็นหนี้เงิน จึงมีวัตถุประสงค์เป็นอย่าง
เดียวกัน และหนี้ทั้งสองรายการถึงกำหนดชำระแล้ว
กับทั้งมิใช่หนี้ที่มีข้อต่อสู้เพราะโจทก์รับว่าได้ทำสัญญา
จำนำกับจำเลยจริง จำเลยจึงสามารถขอหักกลบลบหนี้
ตามสัญญาจำนำกับค่าเสียหายซึ่งเป็นหนี้เงินที่โจทก์
เรียกร้องโดยขอหักกลบลบหนี้ไว้ในคำให้การได้
โดยจำเลยไม่ต้องฟ้องแย้ง

การขอหักกลบลบหนี้ในคำให้การเป็นกรณีที่
จำเลยมิได้เรียกร้องทรัพย์สินใด ๆ จากโจทก์ มิใช่การ
ฟ้องแย้งจึงมิใช่การยื่นคำฟ้องที่ต้องเสียค่าขึ้นศาลตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๙
วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑ (๓) จำเลยจึงไม่ต้องเสีย
ค่าขึ้นศาลในจำนวนเงินที่ขอหักกลบลบหนี้

ข้อ ๙ โจทก์ฟ้องว่าจำเลยผิดสัญญาซื้อขายไม่ส่งมอบของตามกำหนดเวลาและเรียกค่าเสียหาย จำเลยยื่นให้การว่าจำเลยมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา แต่โจทก์เป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากจำเลย และตามข้อเท็จจริงโจทก์ไม่ได้รับความเสียหายใด ๆ อีกทั้งคดีโจทก์ขาดอายุความแล้ว ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความและจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญา แต่โจทก์ไม่ได้รับความเสียหาย จึงพิพากษายกฟ้องโจทก์ โจทก์อุทธรณ์เพียงประเด็นเดียวว่าโจทก์ได้รับความเสียหายตามฟ้อง ส่วนจำเลยมิได้ยื่นอุทธรณ์แต่ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์โจทก์ในประเด็นว่าโจทก์ไม่เสียหายและจำเลยมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา โจทก์ต่างหากเป็นฝ่ายผิดสัญญา ต่อมาภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลายื่นคำแก้อุทธรณ์เพียง ๑ วัน จำเลยได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำแก้อุทธรณ์โดยโต้แย้งว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความด้วย ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งรับคำแก้อุทธรณ์และคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำแก้อุทธรณ์ของโจทก์เป็นคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) คำสั่งของศาลชั้นต้นที่สั่งรับคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำแก้อุทธรณ์ และรับเป็นคำแก้อุทธรณ์ของจำเลย ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(ข) ศาลอุทธรณ์มีอำนาจยกประเด็นเรื่องคดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ ขึ้นวินิจฉัยได้หรือไม่

(ค) ศาลอุทธรณ์มีอำนาจยกประเด็นเรื่องจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาหรือไม่ ขึ้นวินิจฉัยได้หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๙

(ก) จำเลยต้องยื่นคำแก้อุทธรณ์และคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำแก้อุทธรณ์ภายในระยะเวลาแก้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง การที่จำเลยยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำแก้อุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดแก้อุทธรณ์ตามกฎหมายแล้ว ๑ วัน คำร้องดังกล่าวจึงมีฐานะเป็นเพียงคำแถลงการณ์ตามมาตรา ๑๘๖ วรรคสอง และมาตรา ๑ (๖) ประกอบมาตรา ๒๔๖ ดังนั้น คำสั่งของศาลชั้นต้นที่รับคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมแก้คำอุทธรณ์และรับเป็นคำแก้อุทธรณ์ของจำเลยจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(ข) เมื่อคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำแก้อุทธรณ์ของจำเลยเป็นเพียงคำแถลงการณ์ ซึ่งมีใช้คำคู่ความจริงไม่อาจตั้งประเด็นในชั้นอุทธรณ์ได้ อีกทั้งปัญหาเรื่องอายุความในคดีแพ่งมิใช่ปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน กรณีจึงไม่มีประเด็นว่าคดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ในชั้นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์จึงไม่มีอำนาจยกประเด็นเรื่องคดีโจทก์ขาดอายุความขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ และมาตรา ๒๔๐ ประกอบมาตรา ๑๔๒ (๕)

(ค) คำแก้อุทธรณ์เป็นคำคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑ (๕) จำเลยจึงสามารถตั้งประเด็นในคำแก้อุทธรณ์ได้โดยไม่ต้องทำเป็นคำฟ้องอุทธรณ์เนื่องจากจำเลยไม่ได้ประสงค์ให้ผลของคำพิพากษาเปลี่ยนแปลงไป เมื่อจำเลยได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ในประเด็นว่าโจทก์ไม่เสียหายและจำเลยมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาภายในกำหนดระยะเวลาแก้อุทธรณ์ตามกฎหมายและศาลมีคำสั่งรับคำแก้อุทธรณ์แล้ว จึงถือว่าประเด็นดังกล่าวยังไม่ยุติและเป็นประเด็นข้อพิพาทในชั้นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์จึงมีอำนาจยกประเด็นเรื่องจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาหรือไม่ขึ้นวินิจฉัยได้ตามมาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๔๐

ข้อ ๑๐ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จำเลยส่งมอบการครอบครองห้องพักพิพาทให้แก่โจทก์ทั้งห้าห้ามจำเลยและบริวารเข้าเกี่ยวข้อง และให้จำเลยชำระค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งห้าคนละ ๔,๐๐๐ บาทต่อเดือนนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะส่งมอบการครอบครองห้องพักดังกล่าวให้แก่โจทก์แต่ละคนแล้วเสร็จ จำเลยอุทธรณ์และขอทุเลาการบังคับคดี โจทก์ทั้งห้าคัดค้านการขอทุเลาการบังคับคดีของจำเลย ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งว่าถ้าจำเลยนำค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ทั้งห้าตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นนับถึงวันที่ทราบคำสั่งมาวางไว้ต่อศาลชั้นต้นภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนดก็อนุญาตให้ทุเลาการบังคับคดีไว้ ในระหว่างอุทธรณ์สำหรับค่าเสียหายในเดือนต่อ ๆ ไป ให้จำเลยนำมาวางไว้ต่อศาลชั้นต้นเดือนละครั้งภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน หากผิดนัดเดือนใดก็ไม่อนุญาตให้ทุเลาการบังคับคดีอีกต่อไป ศาลชั้นต้นอ่านคำสั่งศาลอุทธรณ์

ให้จำเลยฟังและมีคำสั่งให้จำเลยนำค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ทั้งห้าตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นนับถึงวันที่ทราบคำสั่งมาวางศาลภายใน ๓๐ วัน และค่าเสียหายในเดือนต่อ ๆ ไปมาวางศาลชั้นต้นเดือนละครึ่งภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน จำเลยยื่นคำร้องขอ นำสลากออมสินพิเศษจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท มาวางศาลเป็นประกันค่าเสียหายในการทูลเกล้าการบังคับคดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้จำเลยนำค่าเสียหายมาวางศาลมิใช่ให้จำเลยนำหลักประกันมาวางศาล จึงไม่รับสลากออมสินพิเศษและให้คืนไป ไม่อนุญาตให้จำเลยวางหลักประกัน

ให้วินิจฉัยว่า

(๑) คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้จำเลยวางหลักประกันดังกล่าวชอบหรือไม่

(๒) หากจำเลยไม่นำค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ทั้งห้าตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นนับถึงวันที่ทราบคำสั่งหรือหลักประกันมาวางศาล จำเลยสามารถยื่นฎีกาคัดค้านคำสั่งของศาลอุทธรณ์ดังกล่าวได้หรือไม่

(๓) หากมีการบังคับคดีขับจำเลยและบริวาร จำเลยจะร้องขอให้เพิกถอนการบังคับคดีโดยอ้างว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีไม่ได้ปิดประกาศกำหนดเวลาให้ผู้อ้างว่าไม่ใช่บริวารของลูกหนี้ตามคำพิพากษายืนคำร้องแสดงอำนาจพิเศษต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศได้หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๑๐

(ก) การที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้จำเลยนำค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ทั้งห้าตามคำพิพากษานับแต่วันที่ทราบคำสั่งมาวางศาลก็อนุญาตให้ทูลเกล้าการบังคับนั้น มีความหมายชัดเจนอยู่แล้วว่า ให้จำเลยนำเงินค่าเสียหายมาวางต่อศาล การที่จำเลยนำสลากออมสินพิเศษมาวางศาลเป็นประกันค่าเสียหายในการทูลเกล้าการบังคับคดี เป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลอุทธรณ์ แต่การที่จำเลยนำสลากออมสินพิเศษมาวางต่อศาลชั้นต้น พอถือได้ว่าเป็นการขอวางหลักประกันเพื่อขอให้ศาลชั้นต้นงดการบังคับคดีตามประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๑ วรรคสาม ซึ่งจำเลยมีสิทธิที่จะกระทำได้ แม้จะไม่ได้ขอทูลเกล้าการบังคับก็ตาม ศาลชั้นต้นจึงชอบที่จะรับหลักประกันที่จำเลยนำมาวางไว้พิจารณาว่าพอที่จะชำระหนี้ตามคำพิพากษารวมทั้งค่าฤชาธรรมเนียมในการฟ้องร้อง และการบังคับคดีหรือไม่ คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้จำเลยวางหลักประกันดังกล่าวจึงไม่ชอบ

(ข) การทูลเกล้าการบังคับนั้นกฎหมายกำหนดวิธีการให้อยู่ในอำนาจของศาลแต่ละชั้นศาล ถ้าเป็นการทูลเกล้าการบังคับในระหว่างอุทธรณ์ก็เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจศาลอุทธรณ์โดยเฉพาะ ซึ่งศาลอุทธรณ์จะอนุญาตให้ทูลเกล้าการบังคับภายใต้บังคับเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๑ วรรคสี่ และการขอทูลเกล้าการบังคับคดีตามมาตรา ๒๓๑ เป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษ ไม่อยู่ในบังคับแห่งการอุทธรณ์และฎีกาเรื่องอื่น ๆ ดังนั้นหากจำเลยไม่นำค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ทั้งห้าตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นนับถึงวันที่ทราบคำสั่งหรือหลักประกันมาวางศาลตามคำสั่งของศาลอุทธรณ์ จำเลยจะยื่นฎีกาคัดค้านคำสั่งของศาลอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ได้

(ค) กรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องปิดประกาศกำหนดเวลาให้ผู้อ้างว่าไม่ใช่บริวารของลูกหนี้ตามคำพิพากษายืนคำร้องแสดงอำนาจพิเศษต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๕๓ (๒) เป็นวิธีการบังคับคดีกับบริวารของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ไม่ได้เป็นวิธีการบังคับคดีเกี่ยวกับจำเลย จำเลยจึงไม่อยู่ในฐานะผู้ต้องเสียหายเพราะเหตุที่เจ้าพนักงานบังคับคดีฝ่าฝืนกฎหมายโดยไม่ปิดประกาศกำหนดเวลาให้ผู้อ้างว่าไม่ใช่บริวารของลูกหนี้ตามคำพิพากษายืนคำร้องแสดงอำนาจพิเศษต่อศาล จำเลยจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้เพิกถอนการบังคับคดีด้วยเหตุดังกล่าวได้ตามมาตรา ๒๕๕ วรรคสอง

สัตยา อรุณธารี

สวัสดิ์ศรับ สมาชิกจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาและผู้อ่านทุกท่าน

ขณะนี้ เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เปิดให้บริการ Line Account (LINE@) แล้วท่านสามารถติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ได้อีก ๑ ช่องทางเพียงเพิ่มเพื่อนใน Line : @thethaibar หรือสแกน QR Code นี้ครับ

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

เปิดรับสมัครสอบ ภาค ๒ สมัยที่ ๗๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ นักศึกษาสามารถสมัครได้ ๓ ช่องทางดังนี้ครับ

- รับสมัครที่สำนักอบรมศึกษากฎหมาย

แห่งเนติบัณฑิตยสภา

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

- รับสมัครสอบทางไปรษณีย์

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

- รับสมัครสองทาง Internet

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

สถานที่สอบ ๓ แห่ง คือ

๑. เนติบัณฑิตยสภา รับจำนวน ๑,๖๐๐ คน

๒. มหาวิทยาลัยสยาม รับจำนวน ๒,๒๖๐ คน และ

๓. มหาวิทยาลัยรามคำแหง รับจำนวน ๑๒,๐๐๐ คน รวมทั้งหมด ๑๕,๘๖๐ คน

กำหนดการสอบ เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

- วันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓

สอบข้อเขียนกลุ่มวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

- วันอาทิตย์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๓

สอบข้อเขียนกลุ่มวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

แผนกตำราและคำบรรยาย

เปิดจองหนังสือรวมคำบรรยาย ภาคสอง สมัยที่ ๗๒ จนถึงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๓

- รับด้วยตัวเอง

ราคาชุดละ ๑,๕๐๐ บาท (๑๖ เล่ม)

- รับทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ราคาชุดละ ๒,๑๐๐ บาท (รวมค่าจัดส่งแล้ว)

- รับทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ EMS

ราคาชุดละ ๒,๗๐๐ บาท (รวมค่าจัดส่งแล้ว)

* กรรมการเนติบัณฑิตยสภา, กรรมการอำนวยการอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา, อนุกรรมการวิชาการ, อนุกรรมการพิจารณามาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตฯ

อาจารย์ผู้บรรยายวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภาค ๑-๒ (ภาคปกติ) สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

น.บ. (เกียรตินิยม), น.บ.ท., น.ม., นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ)

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

พิธีวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า ประจำปี ๒๕๖๒
ณ บริเวณหน้าอาคารเนติบัณฑิตยสภา ในวันจันทร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์ นายกเนติบัณฑิตยสภา พร้อมคณะกรรมการเนติบัณฑิตยสภา ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์ ประธานศาลฎีกา พร้อมคณะข้าราชการตุลาการศาลฎีกา ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นายวิชัย เอื้ออังกณกุล ประธานศาลอุทธรณ์ พร้อมคณะข้าราชการตุลาการศาลอุทธรณ์ ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นายวงศ์สกุล กิตติพรหมวงศ์ อัยการสูงสุด พร้อมคณะข้าราชการอัยการ ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นายสัตยา อรุณธารี ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ พร้อมคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นางศิริอร มณีสินธุ์ บรรณาธิการจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา พร้อมกองบรรณาธิการจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

บรรณาธิการ II กลิง

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ ได้ทรงมีพระราชดำรัสพระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าถวายพระพร เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ณ ศาลาดุสิดาลัย พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน มีใจความสำคัญตอนหนึ่งเกี่ยวกับสถานการณ์และปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งที่เกิดขึ้นกับโลกและในประเทศไทย และได้ตรัสเตือนให้พสกนิกรร่วมมือกันแก้ไขปัญหาลingkunganอย่างจริงจัง โดยให้ถือเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องปฏิบัติ มิใช่เพียงเพื่อประเทศไทยเท่านั้น หากเพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของโลกด้วย จึงนับเป็นจุดเริ่มต้นในการเคลื่อนไหวของทุกฝ่าย ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่หันมาร่วมมือกันริเริ่มโครงการอนุรักษ์ เพื่อพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้น เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ในการประชุมของคณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบ กำหนดให้วันที่ ๔ ธันวาคมของทุกปี เป็น “วันสิ่งแวดล้อมไทย” เพื่อที่จะช่วยกระตุ้นเตือนให้ประชาชนตระหนักว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือในการปกป้องและรักษาให้ทรัพยากรธรรมชาติในประเทศไทยคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตลอดไป

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้ บทความ เนื่องจากปก เสนอเรื่อง “วันสิ่งแวดล้อมไทย” โดย ศิริอร เทศะบำรุง มณีนีสินธุ์ กล่าวถึง ความเป็นมาของวันสิ่งแวดล้อมไทยและทิศทางการรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย, บทความ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “การใช้หนังสือคำประกันกับกรณีสัญญาที่คำประกันมีผลย้อนหลัง” โดย สิตางค์ ตั้งศิริ กล่าวถึง กรณีหน่วยงาน ก. ขอหาหรือว่าในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้ลงนามในสัญญาเช่าหรือจ้างให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่เริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือจ้างจริงในเงื่อนไขของแบบสัญญาคำประกันดังกล่าวข้างต้นจะมีผลย้อนหลัง ณ วันที่ลงนามในสัญญาหรือครอบคลุมย้อนหลังไปจนถึงวันที่เริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือจ้างจริง, บทความ คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “ชดเชยทรัพย์” โดย ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๒๑/๒๕๖๑ กรณีการร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สิน หรือร้องชดเชยทรัพย์, บทความ เจาะฎีกาเด่น เสนอเรื่อง “การถอนคำร้องทุกข์” โดย รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์, มนต์ชัย ชนินทรลีลา, สุจรรยา สุจริตศรีชัยกุล, ชยา อัมพรกลิ่นแก้ว และ ศุภกร วิจักขณบดี กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๘๓๒/๒๕๕๖, บทความ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เสนอเรื่อง “ตัวอย่างข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายระดับเนติบัณฑิต” โดย ดร.กนก จุลมนต์, บทความเรื่อง “คำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ตอนจบ)” โดย มนต์ชัย ชนินทรลีลา และ สุจรรยา สุจริตศรีชัยกุล กล่าวถึง แนวคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่น่าสนใจ โดยรวบรวมในเชิงเปรียบเทียบแบ่งหมวดหมู่ เสนอเป็นตอนจบ, ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เสนอข้อ ๗ - ๑๐ ปิดท้ายด้วย “มุขชาว” โดย สัตยา อรุณธารี

พบกัันใหม่ปี ๒๕๖๓

ศิริอร เทศะบำรุง มณีนีสินธุ์

ติดตามอ่านจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา

<http://www.thethaibar.or.th>

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา จำนวน ๒,๕๐๐ เล่ม

เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒/๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

พิมพ์ที่ : บริษัท กรุณสยาม พิมพ์ชื่อ จำกัด

๔๓/๑๓๒ ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐